
Civilearn

راهنمای نرم افزار

فهرست

۱	- مقدمه	۳
۲	- روش‌های تولید نرم‌افزار	۴
۳	- راهنمای استفاده از نرم‌افزار	۴
۴	۱-۳ مقدمه	۴
۵	۲-۳ جزئیات کادر محاوره‌ای اصلی نرم‌افزار	۵
۶	۱-۲-۳ تنظیمات تیر و ستون	۵
۷	۲-۲-۳ تنظیمات اتصال جان	۶
۸	۳-۲-۳ تنظیمات اتصال نشیمن	۷
۹	۲-۲-۳ تنظیمات اتصال صلب (ورق‌های انتهائی)	۸
۱۰	۲-۲-۳ تنظیمات اتصال صلب (ورق پیوستگی)	۸
۱۱	۶-۲-۳ تنظیمات اتصال صلب (ورق مضاعف)	۹
۱۲	۷-۲-۳ تنظیمات بارگذاری	۹
۱۳	۸-۲-۳ تنظیمات مصالح	۱۰
۱۴	۹-۲-۳ تنظیمات فرضیات	۱۱
۱۵	۱۰-۲-۳ گزارش نرم‌افزار	۱۱
۱۶	۱۱-۲-۳ نمایش نسبت‌های طراحی	۱۳
۱۷	۱۲-۲-۳ نمایش شکل شماتیک اتصال	۱۴
۱۸	۳-۲-۳ نحوه کار با نرم‌افزار	۱۵

- ۱- مقدمه

هدف از انجام این پروژه تولید نرم افزاری کاربردی است که در آن بتوان انواع مختلفی از اتصالات فولادی را طراحی کند. زیرا یکی از مباحثی که در طرح سازه های فولادی مطرح است طراحی اتصالاتی است که در آن به کار می رود. به علت تعداد و غالباً تنوع اتصالاتی که در یک سازه به کار می رود طراحی اتصالات از اهمیت ویژه ای برخوردار است. زیرا که مشاهده شده است که بسیاری از سازه های فولادی ساخته شده در زمان وقوع زلزله از بخش اتصالات آنها دچار خرابی شده اند. این مسئله می تواند به علت عدم طراحی مناسب اتصال از یک سو و عدم اجرای درست اتصال و جوش ناصحیح آن باشد. به علاوه طراحی اتصالات فولادی به علت جزئیاتی که دارد کاری است وقت گیر که باید با دقت قابل توجهی محاسبه شود. با این وجود طراحی نرم افزاری که بتواند به درستی و با سرعت مناسب اتصالات مورد نظر را طراحی کند از اهمیت شایان توجهی برخودار است. یکی از انواع مهم اتصالات که در بسیاری از سازه های فولادی به کار می رود اتصال تیر به ستون است. این اتصال انواع متنوعی دارد و همان طور که پیش از این اشاره شد به دو دسته کلی اتصالات تیر به ستون ساده و اتصالات صلب تقسیم بندی می شود. در این پروژه طراحی اتصالات تیر به ستون ساده و صلب مد نظر قرار گرفته است که با توجه به تنوع این نوع اتصالات، حالات گسترده ای از اتصالات تیر به ستون طراحی شده است. که در بخش های بعدی از این فصل به آن اشاره می شود.

- ۲- روش های تولید نرم افزار

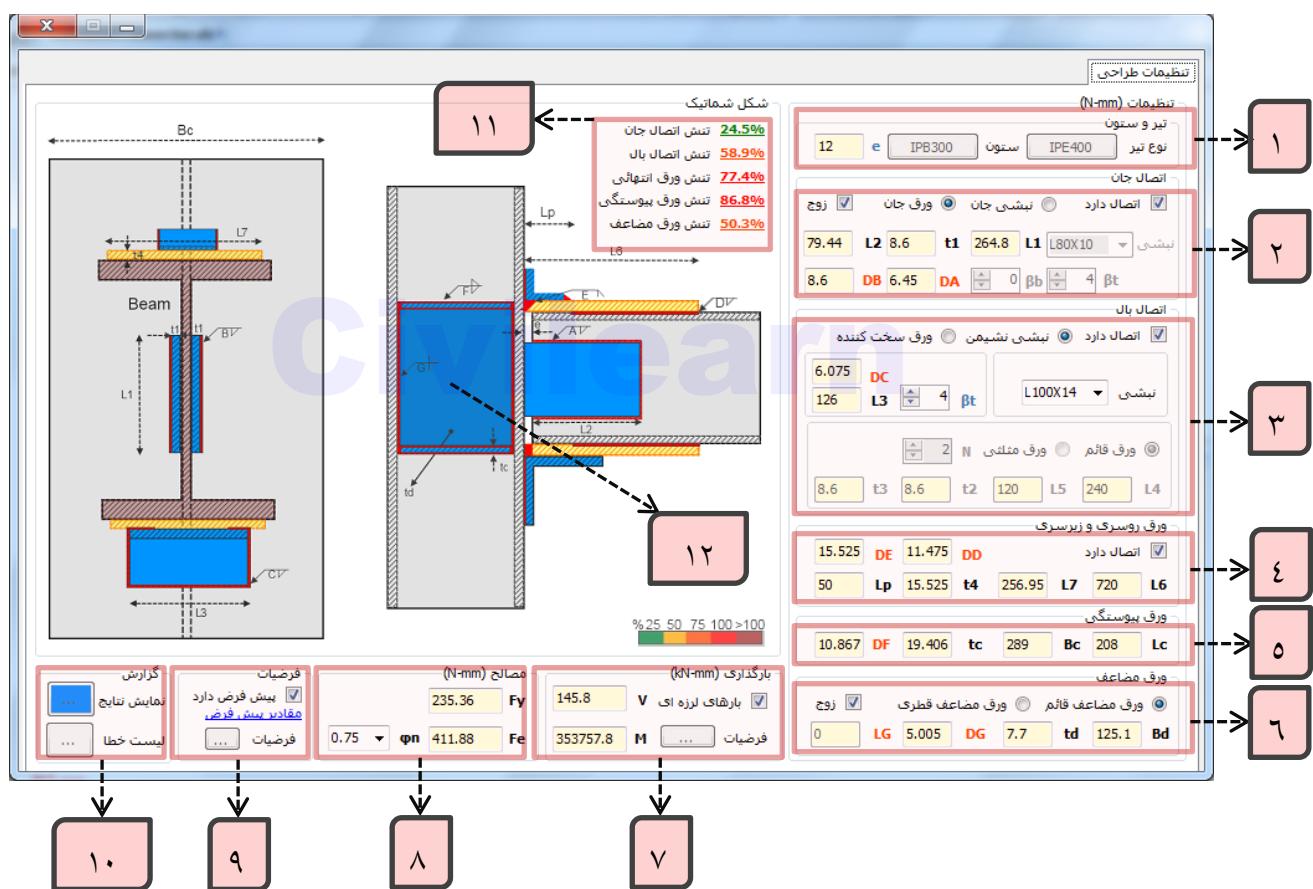
امروزه ساخت نرم افزارهای کاربرد و مهندسی و از جمله مهندسی عمران از اهمیت قابل توجهی برخوردار است که این امر سبب شده است که طراحی سازه ها به سهولت بیشتر صورت گیرد. در گذشته و بدون وجود نرم افزارهای مهندسی نیز انواع سازه های طراحی می شد اما وجود نرم افزارهای مهندسی سبب شده که تعداد بسیار بیشتری سازه و در زمان بسیار کمتر طراحی شود. در این پروژه تولید نرم افزاری کاربر دوست مد نظر قرار گرفته است که در آن کاربر بتواند با صرف زمان کمی اتصالات تیر به ستون را طراحی نماید. در تولید این نرم افزار از روش های برنامه نویسی شی گرا استفاده شده است که این امر با استفاده از نرم افزار Visual Studio و با زبان برنامه نویسی Visual Basic صورت گرفته است. استفاده از برنامه نویسی شی گرا امروز روش مرسومی است که در تولید نرم افزارهای مهندسی و دیگر نرم افزارها مورد توجه قرار می گیرد. در این نرم افزار علاوه بر نرم افزار فوق از نرم افزار Crystal Report برای تولید هر چه بهتر

گزارش‌های نرم‌افزار استفاده شده است. در بخش پیوست این گزارش اغلب کدهای استفاده شده در این پروژه ذکر شده است.

۳- راهنمای استفاده از نرم‌افزار

۱-۳ مقدمه

این نرم‌افزار دارای یک کادر محاوره‌ای اصلی است که با استفاده از آن به دیگر کادرهای محاوره‌ای می‌توان دسترسی پیدا کرد. طراحی این نرم‌افزار به گونه‌ای است که این قابلیت را دارد که اتصالات جدید دیگری با کمی تغییرات به آن اضافه نمود. در شکل ۱ کارد محاوره‌ای اصلی نرم‌افزار نشان داده شده است.

شکل ۱- کادر محاوره‌ای اصلی نرم‌افزار

۲-۳ جزئیات کادر محاوره‌ای اصلی نرم‌افزار

با توجه به شکل ۱ مشاهده می‌شود که کادر محاوره‌ای نرم‌افزار به بخش‌های متعددی تقسیم بندی شده است که هر کدام از آن‌ها در بخش‌های پیش‌رو اشاره شده است.

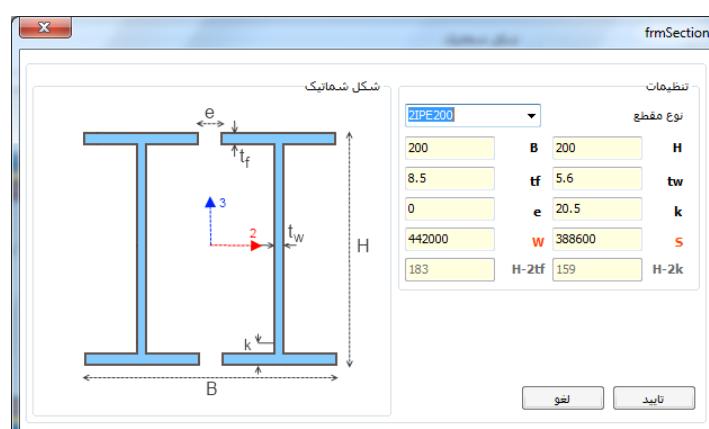
۱-۲-۳ تنظیمات تیر و ستون

بخش ابتدائی کادر محاوره‌ای طراحی اتصال مربوط به تنظیمات تیر و ستون متصل است. همان‌طور که در شکل ۲ مشاهده می‌شود این بخش سه پارامتر دارد که شامل تیر، ستون، و فاصله ساخت اتصال تیر به ستون یعنی e است. این امکان برای کاربر در نظر گرفته شده است که انواع مختلف از تیر و ستون را برای اتصال انتخاب کند. پروفیل‌هایی که در این نرم‌افزار به طور پیش‌فرض در نظر گرفته شده است شامل تیرآهن‌های I شکل و II شکل IPB و IPB ، دوبل ناوданی، و جعبه‌ای شکل است.

شکل ۲- تنظیمات تیر و ستون

در صورتی که کاربر رابط کاربری تیر یا ستون را انتخاب کند کادر محاوره‌ای جدیدی باز می‌شود که در آن این امکان را دارد که پروفیل‌های استاندارد را انتخاب کند یا این که این پروفیل‌ها را ویرایش نماید. این مسئله در شکل ۳ نشان داده شده است.

شکل ۳- انتخاب پروفیل فولادی به عنوان مقاطع تیر و ستون

۲-۳ تنظیمات اتصال جان

بخش دوم تنظیمات اتصالات مربوط به اتصال جان است. همان‌طور که در شکل ۴ نشان داده شده است می‌توان از این اتصال استفاده نمود یا این که گزینه «اتصال دارد» آن غیر فعال باشد که در این صورت طراحی اتصال برای برش در جان صورت اتصال نشیمن باید استفاده شود. در این بخش دو نوع اتصال ورق جان یا نبشی جان را می‌توان استفاده نمود. به علاوه همان‌طور که در این شکل مشاهده می‌شود می‌توان از دو یا یک عدد ورق یا نبشی جان استفاده کرد. پارامترهای L1، t1 و L2 برای ابعاد ورق جان استفاده می‌شود از سوی دیگر در صورتی که از نبشی جان استفاده شده باشد باید از لیست نبشی‌هایی که به طور پیش‌فرض در نرم‌افزار در نظر گرفته شده است برای انتخاب نبشی مورد نظر استفاده نمود و طول L1 بیان کننده ارتفاع نبشی در جان تیر است. پارامترها DA و DB برای مشخص نمودن به ترتیب بعد جوش A و بعد جوش B در اتصال ورق یا نبشی جان است. در صورتی که از نبشی جان برای اتصال استفاده شده باشد پارامترهای β_t و β_b فعال می‌شود که تعیین کننده ضریب طول برگشت جوش در بالا و پائین نبشی است.

شکل ۴ - تنظیمات اتصال جان

۳-۲-۳ تنظیمات اتصال نشیمن

بخش سوم تنظیمات اتصالات مربوط به اتصال بال است. همان‌طور که در شکل ۵ نشان داده شده است می‌توان از این اتصال استفاده نمود یا این که گزینه اتصال دارد آن غیر فعال باشد که در این صورت طراحی اتصال برای برش در جان صورت نمی‌گیرد که در این صورت اتصال جان باید استفاده شود. این اتصال دارای دو بخش است بدین معنا که می‌توان از نبشی نشیمن یا ورق سخت کننده استفاده نمود. در صورتی که از نبشی نشیمن استفاده شود لیست نبشی‌های موجود در تنظیمات فعال می‌شود که کاربر می‌تواند نبشی مورد نظر خود را در این بخش انتخاب کند. همچنین کاربر طول نبشی را با توجه به پارامتر L3 تعیین می‌کند که مشترک بین نبشی و سخت کننده است. بعد جوش نبشی یا سخت کننده با توجه به پارامتر DC

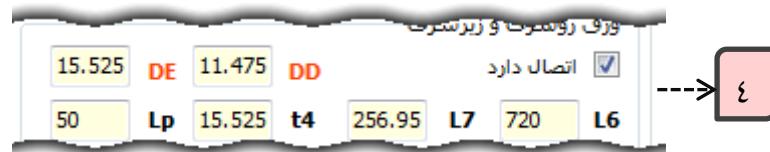
تعیین می‌شود و در نهایت طول برگشت این جوش برای نبشی و سخت کننده با توجه به ضریب طول برگشت جوش یعنی β_t تعیین می‌شود. در صورتی که کاربر از ورق سخت کننده استفاده نماید گزینه‌های مربوط به این نوع اتصال فعال می‌شود که شامل L_4 , L_5 , t_2 برای تعیین ابعاد ورق سخت کننده و t_3 برای تعیین ضخامت ورق نشیمن است. طول ورق نشیمن با توجه به پارامتر مشترک L_3 در نبشی و سخت کننده تعیین می‌شود. به علاوه کاربر می‌تواند از سخت کننده قائم یا مثلثی استفاده کند و ضریب N بیانگر تعداد ورق‌های سخت کننده قائم یا مثلثی می‌باشد که به طور پیش‌فرض برابر ۲ می‌باشد.

شکل ۵- تنظیمات اتصال نشیمن

۳-۴ تنظیمات اتصال صلب (ورق‌های انتهائی)

بخش چهارم تنظیمات اتصالات مربوط به اتصال ورق انتهائی است. همان‌طور که در شکل ۶ نشان داده شده است می‌توان از این اتصال استفاده نمود یا این که گزینه اتصال دارد آن غیر فعال باشد که در این صورت طراحی اتصال صلب انجام نشده و دیگر تنظیمات آن شامل تنظیمات ورق‌های پیوستگی و ورق مضاعف غیر فعال خواهد شد. پارامترهای L_6 , L_7 ، و t_4 تعیین کننده ابعاد ورق‌های انتهائی بالا و پائین می‌باشد بنابراین این دو ورق دارای ابعاد یکسانی می‌باشد. L_p بیانگر طولی از ورق انتهائی است که جوش نشده است این پارامترها در بخش ۱۳ که شکل اتصال است به صورت شماتیک در نرم‌افزار نشان داده می‌شود. پارامتر DD بیانگر بعد جوش گوشه اتصال ورق انتهائی به بال تیر و DE بعد جوش شیاری ابتدای ورق انتهائی به بال ستون است.

شکل ۶- تنظیمات ورقهای انتهائی

۳-۲-۵ تنظیمات اتصال صلب (ورق پیوستگی)

بخش پنجم تنظیمات اتصالات مربوط به ورق پیوستگی است. همان‌طور که در شکل ۷ نشان داده شده است با توجه به پارامترهای Lc، Bc، و tc ابعاد ورق پیوستگی مشخص می‌شود به علاوه پارامتر DF بعد جوش ورق پیوستگی به جان ستون است. همان‌طور که در بخش قبل اشاره شد این تنظیمات در صورتی فعال است که ورق انتهائی به تیر و ستون اتصال داشته باشد.

شکل ۷- تنظیمات ورق پیوستگی

۳-۲-۶ تنظیمات اتصال صلب (ورق مضاعف)

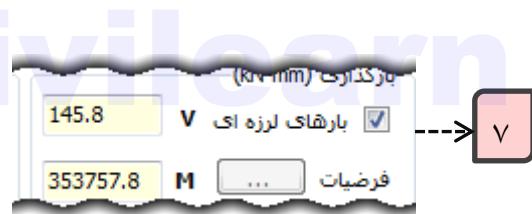
بخش ششم تنظیمات اتصالات مربوط به ورق مضاعف است. همان‌طور که در شکل ۸ نشان داده شده است این ورق می‌تواند قائم یا قطری باشد و همچنین می‌توان منفرد یا زوج باشد. در صورتی که ورق قائم باشد طول و عرض این ورق با توجه به ابعاد چشمۀ اتصال تعیین می‌شود و تنها نیاز است که ضخامت آن یعنی td توسط کاربر تعیین شود. اما در صورتی که ورق قطری باشد طول ورق قطری با توجه به قطر چشمۀ اتصال تعیین می‌شود و عرض آن با توجه به پارامتر Bd تعیین خواهد شد. به علاوه پارامتر DG بعد جوش ورق مضاعف به جان ستون را تعیین خواهد کرد. همان‌طور که در بخش قبل اشاره شد این تنظیمات در صورتی فعال است که ورق انتهائی به تیر و ستون اتصال داشته باشد.

شکل ۸- تنظیمات ورق مضاعف

۷-۲-۳ تنظیمات بارگذاری

بخش هفتم تنظیمات به بارگذاری اتصال اختصاص دارد. در این بخش می‌توان تعیین نمود که بارها لرزه‌ای باشد یا نباشد در صورتی که بار لرزه‌ای انتخاب شود یا با انتخاب کلید فرضیات می‌توان جزئیات بارگذاری لرزه‌ای را با توجه به کادر محاوره‌ای نشان داده شده در شکل ۱۰ تعیین نمود. همان‌طور که در این شکل مشاهده می‌شود در این بخش می‌توان تعیین کرد که آیا دو تیر به وجوده ستون برخورد کرده یا یک تیر و همچنین می‌توان تعیین نمود که قاب خمسی متوسط است یا ویژه (طراحی لرزه‌ای برای قاب‌های متوسط یا ویژه است). در صورتی که دو تیر انتخاب شود مشخصات تیر دوم را می‌توان مشابه تیر اول که در کادر محاوره اصلی است تعیین نمود. با توجه به ضریب طول L_1 می‌توان تعیین نمود که تیر در چه بخش از دو انتهای خود مفصل می‌شود. پارامتر L_n تعیین کننده طول خالص دهانه تیر است. پارامتر w تعیین کننده آن است که بارگستربه ثقلی روی تیر چند کیلونیوتون می‌لیمتر است. پارامتر V_g مشخص کننده میزان برشی است که در محل مفصل شدن تیر به تیر وارد می‌شود و در نهایت V_{col} تعیین کننده برشی است که در ستون ناشی از ترکیبات بار وارد شده است.

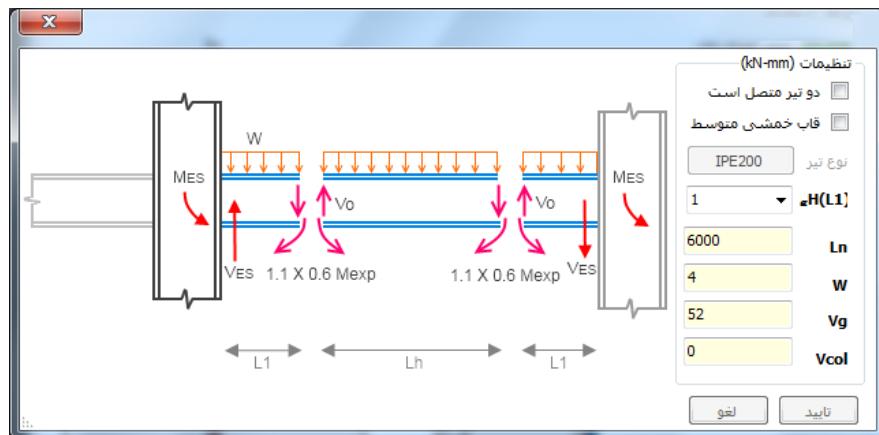

شکل ۹- تنظیمات بارگذاری

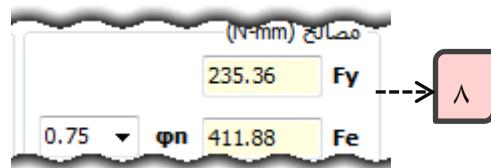
پس از تعیین پارامترهای لازم در کادر محاوره‌ای نشان داده شده در شکل ۹ پارامترهای برش V و خمش M با توجه به تنظیمات جدید تعیین می‌شود به علاوه کاربر می‌توان به صورت مستقیم برش و خمسی غیر از نیروهایی که محاسبه شده است را در نظر بگیرد. اما از سوی دیگر لنگر در تیر دوم همیشه با توجه به رابطه محاسبه لنگر ظرفیت تیر محاسبه می‌شود و کاربر نمی‌تواند آن را تغییر دهد.

۷-۲-۴ تنظیمات مصالح

در بخش هشتم از تنظیمات طراحی اتصالات، مشخصات مصالح مورد نیاز در طراحی تعیین می‌شود. همان‌طور که در شکل ۱۱ نشان داده شده است F_y تعیین کننده تنش تسليیم در فولاد و Fe مقاومت نهائی کششی فلز الکترود است و ϕ_n ضریب دقت در ساخت اتصال می‌باشد.

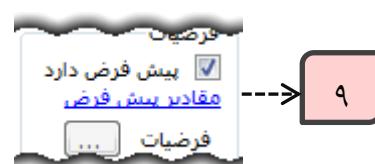
شکل ۱۰- تنظیمات بارگذاری لرزه‌ای

شکل ۱۱- تنظیمات مصالح

۹-۲-۳ تنظیمات فرضیات

در بخش نهم از تنظیمات طراحی اتصال، تعیین مقادیر پیش‌فرض مطرح است. در صورتی که این گزینه فعال باشد در صورتی که المان تیر یا ستون تغییر کند بسیاری از پارامترهای موجود در تنظیمات نرم‌افزار برای هماهنگ شدن با اتصال تغییر می‌یابد. در صورتی که این گزینه فعال نباشد، مقادیر اولیه باقی مانده و تغییر نمی‌کند.

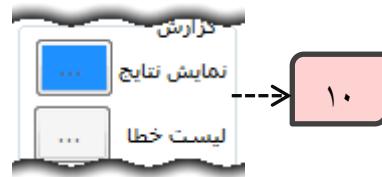

شکل ۱۲- تنظیمات مصالح

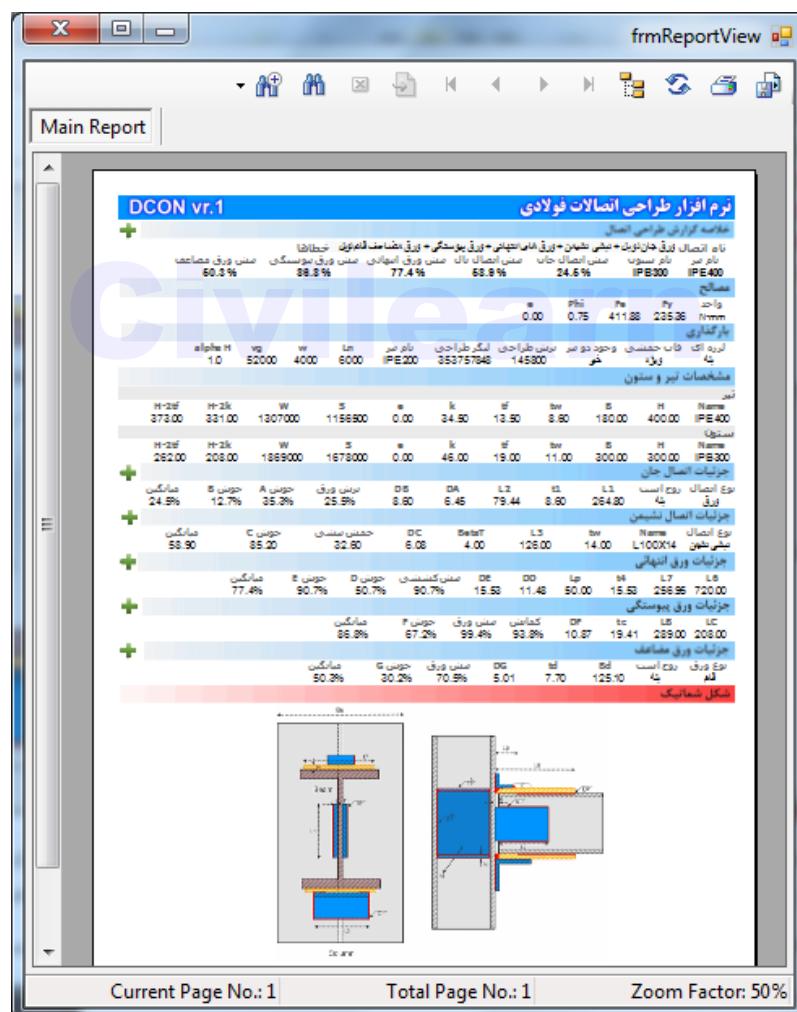
۱۰-۲-۳ گزارش نرم‌افزار

در بخش دهم کادر محاوره‌ای طراحی اتصال دو رابط کاربری وجود دارد که در شکل ۱۳ نشان داده شده است. بخش اول مربوط به گزارش نهائی اتصال است که یک گزارش‌گیر پویا است و با توجه به نوع اتصال محتویات آن تغییر می‌کند. این مسئله در شکل ۱۴ نشان داده شده است. بخش دوم مربوط به خطاهایی

است که در طراحی اتصال رخ می دهد که در آن لیست تمامی خطاهای بالقوه در طراحی اتصال نشان داده شده است و در صورتی که هر کدام از خطاهای رخ دهد در این قادر مشخص خواهد شد و کاربر می تواند لیست خطاهای را به صورت مرتب شده ببیند. این مسئله در شکل ۱۵ نشان داده شده است.

شکل ۱۳ - نمایش تنظیمات گزارش

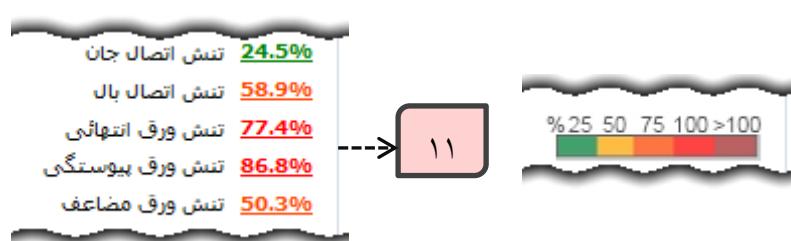
شکل ۱۴ - قادر محاوره‌ای گزارش طراحی اتصال

	توضیحات	نوع طراحی	شماره
خطا	بعد جوش ورق جان به جان تیر در محدوده محاز نیست	ورق جان	1
خطا	بعد جوش ورق جان به بال ستوون در محدوده محاز نیست	ورق جان	2
خطا	نسبت تنش در ورق جان بیش از حد محاز است	ورق جان	4
خطا	نسبت تنش بر بشی جوش ورق پیوستگی بیش از حد محاز است	ورق پیوستگی	59
خطا	بعد جوش ورق پیوستگی در محدوده محاز نیست	ورق پیوستگی	60
خطا	نسبت تنش در جوش ورق جان به بال ستوون بیش از حد محاز است	ورق جان	6
خطا	بعد جوش نیشی جان به جان تیر در محدوده محاز نیست	نیشی جان	7
خطا	بعد جوش نیشی جان به بال ستوون در محدوده محاز نیست	نیشی جان	8
خطا	ارتفاع نیشی جان بزرگتر از حد محاز ارتفاع تیر است	نیشی جان	9
خطا	نسبت تنش در جوش نیشی جان به جان تیر بیش از حد محاز است	نیشی جان	10
خطا	نسبت تنش در جوش نیشی جان به بال ستوون بیش از حد محاز است	نیشی جان	11
خطا	عرض اتصال جان بزرگتر از عرض ستوون است	نیشی جان	12
خطا	بعد جوش نیشی نشیمن بزرگتر از عرض ستوون است	نیشی نشیمن	13
خطا	طول نیشی نشیمن بزرگتر از عرض ستوون است	نیشی نشیمن	14
خطا	نسبت تنش خفچی نیشی حول محور ضعیف آن بیش از حد محاز است	نیشی نشیمن	15
خطا	نسبت تنش در جوش نیشی نشیمن به بال ستوون بزرگتر از حد محاز است	نیشی نشیمن	16
خطا	بعد جوش سخت کنده به بال ستوون در محدوده محاز نیست	نیشی نشیمن	17
نشیمن قائم	بعد جوش ورق نشیمن به بال ستوون در محدوده محاز نیست	نشیمن قائم	18
نشیمن قائم	طول ورق نشیمن بزرگتر از عرض ستوون است	نشیمن قائم	19
نشیمن قائم	عرض سخت کنده برای نشیمن تیر کافی نیست	نشیمن قائم	20
نشیمن قائم	تنش، لعیدگه، نوع اول سخت کنده سه، او حد محاز است.	نشیمن قائم	21

شکل ۱۵ - کادر محاوره‌ای نمایش خطاهای رخ داده در طراحی

۱۱-۲-۳ نمایش نسبت‌های طراحی

همان‌طور که در شکل ۱۶ نشان داده شده است برای هر چه ملموس‌تر شدن ظرفیت‌های طراحی نسبت تنش در بخش‌های مختلف اتصال به صورت یک شاخص نشان داده شده است که شامل، اتصال جان، اتصال نشیمن، ورق انتهائی، ورق پیوستگی و ورق مضاعف می‌باشد. با توجه به این شاخص‌ها (میانگین نسبت تنش) کاربر می‌تواند طرح بهینه‌تری را مد نظر قرار دهد. از سوی دیگر این شاخص‌ها با رنگ‌های مختلفی نمایش داده می‌شود که در آن محدوده طرح بهینه نشان داده شده است این رنگ‌ها براساس الگوئی است که در بخش تحتانی نمایش اتصال به صورت دیاگرام ترسیم شده است. به علاوه کاربر می‌تواند بر روی لینک میانگین نسبت تنش هر یک از بخش‌های اتصال کلیک کند تا نسبت‌های تنش به صورت جزئی تر نمایش داده شود این مسئله در شکل ۱۷ نشان داده شده است.

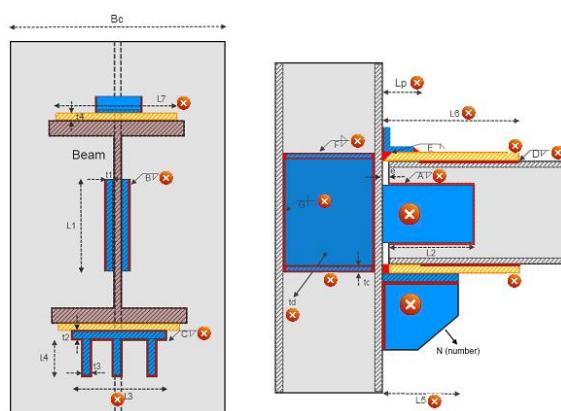
شکل ۱۶ - نمایش شاخص‌های طراحی به صورت درصد و دیاگرام رنگی تنش

شکل ۱۷- نمایش شاخص‌های جزئی طراحی هر بخش از اتصال

۱۲-۲-۳ نمایش شکل شماتیک اتصال

در این نرم افزار این امکان در نظر گرفته شده است که اگر کاربر هر یک از پارامترهای تاثیرگذار در طراحی را تغییر دهد شکل مربوط با آن اتصال در صفحه نمایش شکل شماتیک اتصال نشان داده می شود. البته این اشکال بدون در نظر گرفتن نسبت های ابعادی و تنها به جهت نمایش شکل کلی اتصال است. این قابلیت سبب می شود که کاربر به طور ملموس تر از مشخصات اتصال مورد نظر خود مطلع شود. به علاوه در صورتی که طراحی هر یک از بخش های اتصال دچار خطا شود این خطابه صورت گرافیکی بر عضوی که خطای طراحی رخ داده است نمایش داده خواهد شد این مسئله در شکل ۱۸ نشان داده شده است.

شکل ۱۸- نمایش اغلب خطاهای محتمل در اتصال تیر یه ستون

۳-۳ نحوه کار با نرم افزار

پس از نصب نرم افزار DCon و همچنین نصب رابط گرافیکی Crystal Report کار بر می تواند با اجرا کردن آیکون اجرائی نرم افزار از آن استفاده نماید. پس از اجرای نرم افزار به طور پیش فرض یک تیر و ستون به آن اختصاص داده شده و با توجه به مقادیر پیش فرض طراحی صورت می گیرد. بنابراین پس از اجرای نرم افزار با یک اتصال طراحی شده مواجه می شویم که کار بر می تواند هر یک از اجزای آن را تغییر دهد. همان طور که اشاره شد با توجه به پروفیل تیر و ستون مقادیر پیش فرضی برای جزئیات مختلف اتصال در نظر گرفته می شود. بنابراین نرم افزار هیچ بخشی را عacula طراحی نمی کند بلکه هر یک از بخش های مختلف نرم افزار کنترل می شود و نسبت تنش مورد نیاز تعیین می شود. اما کاربر می تواند با توجه به گزارش نرم افزار و خطاهایی که به صورت آنی در نرم افزار نمایش داده می شود به طراحی دلخواه و بهینه دست یابد.

طراحی این نرم افزار به گونه ای است که در صورتی که هر یک از اجزای اتصال تغییر نماید طراحی دوباره انجام می شود از سوی دیگر کاربر می تواند پارامترهای تغییر داده شده را دوباره به حالت پیش فرض برگرداند. در صورتی که کاربر بخواهد اتصالی ساده را طراحی کند می تواند اتصال ورق انتهایی را غیرفعال کند که در این صورت کنترل نسبت تنش در ورق پیوستگی و مضاعف انجام نخواهد شد. به علاوه کاربر می تواند در اتصال ساده از دو اتصال جان و نشیمن به صورت همزمان استفاده کند که در این صورت فرض ساده ای در نرم افزار وجود دارد که به هر یک از این دو اتصال نیمی از برشی طرح اختصاص می یابد. به علاوه در این حالت نرم افزار از گیرداری ای که در این دو اتصال به سبب استفاده همزمان ایجاد شده است صرف نظر می کند اما بنا بر مرجع ۲ در این حالت اتصال نیمه صلب خواهد بود. بنابراین کاربر می تواند از هر یک از این وسائل اتصال به صورت جداگانه استفاده نماید.

با توجه به گزارشی که در نرم افزار تولید می شود و همچنین خطاهایی که توسط نرم افزار اعلام می شود کاربر می تواند به اتصال ایدهآل خود دست یابد و در صورتی که اتصال مناسب بود خروجی لازم را به فرمتهای رایج همچون پی دی اف و ورد در اختیار داشته باشد. بنابراین خروجی هایی که به صورت آنی توسط نرم افزار در اختیار کاربر قرار می گیرد می تواند طراحی را به تولید اتصالی مناسب سوق دهد.